

Prie Nemunelio

LIETUVOS KULTŪROS FONDO ROKIŠKIO RAJONO VISUOMENINĖS TARYBOS LEIDINYS

1995 M. KOVO MĖN.

Nr. 12

BALSUOKITE UŽ JUOS

1995 M. KOVO 25 DIENA LIETUVOJE PLYKS RINKIMAI SAVIVALDYBIŲ TARYBAS. KANDIDATŲ Į ROKIŠKIO RAJONO TARYBOS NARIUS TARPE YRA IR MŪSŲ LIETUVOS KULTŪROS FONDO RAJONO TARYBOS AKTYVISTAI. DAUGUMA JŲ - LIETUVOS LIBERALŲ SAJUNGOS NARAI, KURI Į SKELBIAME JŲSŲ DĖMESULI.

LIETUVOS LIBERALŲ SAJUNGA NR. 14

1. PETRAS BLAŽEVICIUS - Rokiškio rajono kultūros, švietimo ir sporto skyriaus vedėjas. Jis gerai atlika savo tiesiogines pareigas, aktyviai dalyvauja visuomeninėje veikloje; yra išrinktas Lietuvos kultūros sąvados kolegijos nariu, Ankėstų rajono akademijos rektoriu, Lietuvos kultūros fondo Rokiškio rajono tarybos pirmininku, Lietuvos Liberalų Sąjungos Rokiškio skyriaus pirmininku.

Gimęs 1953 07 03 Rokiškio rajone. 1981 metais baigė Vilniaus Valtijūnų universitetą, įsigijdamas istorikų, istorijos mokslų daktaro specialybę. Vėdys.

2. RIMVYDAS PUFELIS - Rokiškio meno centro direktorius. Tai jamas, kūręs, išvystinęs darbuotojus. Aktyviai dalyvauja Lietuvos Liberalų Sąjungos Rokiškio skyriaus veikloje. Vienas iš aktyviausių Rokiškio krašto dainininkų. Jo darbai buvo ekspozuojami Vilniuje, Šiauliu, Marijampolėje, Utenos galejoje. Vienam iš šių metų žurnalo "Krantas" darbuotojų vietos skyrė jo kūrybai.

Gimęs 1965 08 20 Rokiškio rajone. Baigė Šiaulių 13 technikos mokyklą ir Šiaulių pedagoginio instituto 3 kursą. Vėdys.

3. GINTARAS KRAVČENKA - verslininkas. Turį įkėrus būtinai paslaugų centrą Rokiškyje ir jam vadovauja. Žinomas kaip aktyvus sportininkas, geriausias Rokiškio vyrų krepšinio komandos "Jonas", skėminiai dalyvaujantis Respublikinėje, žaidėjas.

Gimęs 1962 02 12 Rokiškyje. 1984 metais baigė Kūno kultūros institutą, įsigijdamas finišo lavinimo daktaro ir trenerio specialybę. Vėdys.

4. VALDEMARAS MAKUTĖNAS - Rokiškio sporto mokyklos direktorius. Darbuotis, kvalifikantas treneris, geras vadovas.

Gimęs 1946 02 12 Rokiškio rajone. 1985 m. baigė Kūno kultūros institutą, įsigijdamas sporto daktaro kvalifikaciją. Vėdys.

5. VITALIJA JAKUČIONĖNĖ - Rokiškio rajono kultūros, švietimo ir sporto skyriaus inspektorė-metodinė. Jai tris dešimtis penkerius metus dirbanti pedagogė darbuotoja. Eitę metų buvo profesoriaus švietimo darbuotoja rajoninio komiteto pirmininke. Kvalifikata, kūrybinga darbuotoja.

Gimusi 1942 07 19 Moliūnų rajone. 1972 metais baigė Vilniaus Valtijūnų pedagoginį institutą, įsigijdamas biologijos mokytojos specialybę. Ištekėjusi.

6. NIJOLĖ SNIUKIENĖ - Rokiškio krašto muziejaus direktorė. Vadovauti muziejui čia sunku liaukotariu, kai buvo visai suapustę restauratoriai darbai, direktoriai keitėsi vienas po kito. Aktyviai ir įvairpasiakiai organizuoja Rokiškio krašto muziejaus veiklą, dalyvauja kuriant Ankėstijų akademinę, organizaciją Lietuvos kultūros fondo Rokiškio rajono tarybos darbuotoja.

Gimusi 1956 03 19 Rokiškio rajone. 1981 metais baigė Vilniaus Valtijūnų universitetą, įsigijdamas istorikų, istorijos mokslų daktaro specialybę. Ištekėjusi.

Be to, Lietuvos Sąjungos sąrašuose pirmąją numeru įrašytas aktyvus Lietuvos kultūros fondo Rokiškio rajono tarybos narys VYTAUTAS SLIKAS - gerai žinomas rajone ir už jo ribų tikinčias, verslininkas, centraliųjų Rokiškio skyriaus pirmininkas, rajono deputatas.

Gimęs 1929 08 28 Šiaulių rajone. Baigęs Šiaulių pedagoginį institutą ir Lietuvos žemės ūkio akademinę. Vėdys.

Petras BLAŽEVICIUS
Lietuvos kultūros fondo
Rokiškio rajono tarybos
pirmininkas

1988 METAIS įvyko Lietuvos kultūros fondo rajono steigiamasis susisiekimas su kitais rajono kultūros entuziastais prausiantis vektui. Po metų organizuote atskaitinėmė konferencijoje buvo konstatuota, kad nuveiktai nemažai, o pradėta dar daugiau darbu. Dar po dvejų metų atskaitoje visuomenė vėl galėjo pamatyti pasidžiūgavus rezultatus.

Vienu svarbiausių mūsų darbų barų buvo leidytai. 1988 metais pasirodė Rokiškio RKF rajono tarybos laikraštis "Prie Nemunelio". 1990 m. išleido viena, 1991 m., 1992 m., viena, 1993 - tris, 1994 m. - du šio leidinio numerius. Pradėjus sirti mūsų pirmajam redaktoriui Alfonsoi Keliučiui, šio nelengvo darbo ėmėsi Elena Vajėgaitė. Leidiant laikraštį nemažai pa-

sidarbova Zita Jodeikienė, Onutė Mackevičienė, Vytutas Vajėga, Antanas Martinonis ir kt.

Leidimo ir medžiaga priėdome išleisti Rokiškio kunigo Kosto Čerpio poezijos knygučią, o 1993 m. pasirodė ir mūsų pačių nelengvomis pastangomis išleistas V. Šavėlio "Čoborių kiemas". Igyta leidimo specialus 1994 m. leid. išspausdinė ir P. Blaževičiaus knygučią "Kai kunie Rokiškio krašto kultūros istorijos bruožai". Prisiūdome platinti rokiškėnė Algirdo Gražo knygučią "Senagos metodijos akordonas".

Manau, kad ir ateityje leidytai veiks lėks viena iš pagrindinių mūsų veiklos sričių.

Labai nelengvai sekėsi paminklų statyti. RKF rajono taryba buvo vienu iš pagrindinių paminklo Juodupės žydų aukos statymo organizatorių. Tam škaunį ji surinko keblėnė šikantūnų kūrė. 1990 m. vasarį šis paminklas įauktas - Našje Nasvyje buvo pastatyti. 1991 m. per Molinos diena atdingtas paminklas Obelių apskritys rezistentams. Paminklų statybą organizavo rajono taryba, surinkus tam tikrą pinigų sumą. Šikantūnū rubis. Paminklo autorius - skulptoriaus Žyky.

Vyksta paminklo Panemuniu rezistentams statyba. Šiam reikalui buvo surinkti ir jau panaudota 3500 rublių. Tačiau dėl lėšų stokos šis darbas įstygė.

Be to, 1990-1994 metais LKF rajono tarybos iniciatyva vietas savivaldybės ir ūkiai atidengė paminklinius akmenis gimtinės rasytoju L. Dovyčėnui, poetui A. Strazdui, pedagogui ir kultūros veikėjui A. Buskui, kultūros veikėjui P. Kešėnui ir kt.

Nelėkdamo abejingi, kada Respublikoje buvo renkamos aukos vaitams paminklams. Taip V. Kašuba paminklui "Lietuva" statybai Pansukinuciuos buvome šlapinė remio kotelu už 9400 rb (1991 metais). 1994 m. LKF rajono taryba išleido paraminimus aukėi kunigaikščiui Gedimino šlapno fondui ir šias rajono įstaigas: akcinę bendrovę "Aistė", Akcinę inovacis banką, akcinę bendrovę "Rokiškio sūnūs", Lietuvos žemės ūkio banko Rokiškio skyrių ir kt.

Dėl jo, atšalėdamas ir tapimė, prisidėjo prie šio kilnaus darbu.

1990 ir 1991 metais organizavom dainininko Justino Vieniškio gimtintosios sodybos šikantūnū rubis. 1992 metais svarbiomis išrinktas

Raškūnų dvaro kapinaites - laikotambas.

Palakėmė ryšius su lietuvių salelis užsienyje. 1991 metais organizavome išvyką į Kašubų kraštą arčiau Šlavėko v. durinė mokyklą, kurioje norėdus lietuvių k. moko rokiškėnė V. Vasiliauskienė, priėmėme šiuo aplinkui lietuvių vaikų delegaciją Rokiškyje. Vadovėmė, poetė A. Strazdui, kirk. galimė, padėjome Jėgavos lietuviams, o 1994 m. užmegždėme ryšius su Pelskos mokykla.

Organizavome daug renginių, skirtų mūsų žymiu kraštiečiu bei svarbiu daktar paminėjimui. Tai buvo ne š tikimė ir mirties metinis minėjimas, knygu prezentacijos, bet ir trys kraštiečių išvėdos, iš kurių išlaikė trečioji (1990 m.), sukviėmus sveikt net iš užsienio.

LKF rajono taryba rodė iniciatyvą užbaigti Rokiškio herboto ir vėliavos sukūrimu. Mūsų lėšoms buvo išleisti ir paminėtos išpūdai su naujai sukurto herbu.

Daug dėmesio skyrėme ūkinėi ir finansui vektui, kurio dėka buvo mveiktai nemažas dalis paminklų. Revizijos komisija teigiamai įvertino pajamų ir išlaidų dokumentacijas barkyma, finansinių pažaidimų nerado.

MŪSŲ REDAKTORIŲ PALYDĖJUS

Paskutinįją 1994 m. dieną į amžinojo poilsio vietą senosiene Rokiškio kapinaitės šalia ta pačia grobuo 31 a. pries 20 metų palaidotas žinomas atgaliu pirmasis "Prie Nemunelio" laikraščio redaktorius Alfonsas Keliučius, daugelio rokiškėnų literatūros mokytojas ir jų mėgėtas matas.

Rodos, dar taip neseniai ja, žvalus ir energingas, šventė savo 80-met, kvatojis, kai parafrazuotais uo eilėrašcio žodžiais buvo linkėtas: "Tegu plaka ilgai ir rimgėtas tas trikampis mūsų gimtinės ir graudėnė nerūpestingai bėrmėnkėtas tavo juokas". Kokiū nušūduis vektai ta ja ir emė į rankas tik ką iš valstybinės "Vingos" leidyklos atgabėtas, dar spausdinties dažias kvepiantį savo gyvenimo išdūsmų - "Klajūnų lipėsnė".... Atrodė, kad šis žmogus, niekadė ne padėdėdus sveiktas, sutakė mažiausiai šimto metū ir dar ilgai rokiškėnėi įvairiuose susibūrimuose klausytis pakiliu balsu skaitomų eilėraščių, kurių niekadė neturėdavo jo kišenėse, vis prašydami: "Alfonsai, kur "vaikėtinės stogias katėnė", Alfonsai: "Šuva nebeįgti naktį tūti", Alfonsai, apie širdį".... Rokiškėnėm graubystis išgrabėtos uo eilėraščių knygučią, daravėtu jos pribūko, nes ten, Viniuje, išleido ją tik pastaruoju šikantūnū kraštu, neįtvėrdėdamė, koks populiarius Rokiškyje Alfonsas Keliučius, kiek šimū buvusiu jo mokiniu ir bendradarbiu norės turėti parvėgtus buvusio mokytojo eilėraščių, kaip kirmios autorius, negalėdamas jų padovanoti savo gerbėjams. Ne be pagrindo vėktū jis vis kalbejo, jog reiktų dar kartą išleisti "Klajūnų lipėsnė". O būdamas jau visai ligonis ir mažai jai besuokdamas, lankytos jamis sakė, jog netrukis į pasrody... Tai iudijū, kokia svarbi jam buvo kūryba. Juk dar gimnazijos suke Alfonsas turėjo askiū sąvok atleisti vėją - studijos literatūrai, bus poetas. Deja, gyvenime svajonės ne visada išlūds. Jeigu

A. Keliučius (dešinėje) su žmona Monika ir broliu Juozu 1967 m.

V. Vajėgos nuotr.

jaunytės metais atrodė, kad viskas vyksta taip, kaip norėta, tai po 1940 m. daug kas pasikeitė. Kaip poetas rašė: "Nepilno šio karščiausio broksimai". Ir tik 1960 m. atgavom Nepriklausomybę, atgijo senoji knyga.

Kad po jūskūrimė, peržiūrėme jo biografiją.

Alfonsas Keliučius gimė 1911 04 14 pie pat Rokiškio esiančiame Joniškio vieniaryje. Lankėdamas Rokiškio gimnaziją, kurią baigė 1930 m., nuo 1927 m. pradėjo spausdintis moksleivių žurnaluose. Studijudamas literatūro Kauno Vytauto Didžiojo universitete, ištraukė dar į jūskūrimėsi darba - pėmausiu jauniesiems moksleiviams žurnalas "Atleis padirėtas". Koks darbu nuo ledinio spausdinimo 1931 m. iki tol, kol 1940

(Nuotrauka 2 psl.)

MŪSU REDAKTORU PALYDĒJUS

(Atkalēti šī psl.)

m. J. likvidāto sovietnieku valdība. "Naujosos Romovus" sumanājis ir redaktors, bet viņam ir nepieciešami Alfonso Brelis Jucos. Redakcija darbo šķī būs žurnāls. Alfonso būs pat skaitis sekretariāts. Jūs būsit pieņemti ir redagoti bendradarbi strāpains. Tasiet jū kalbā ir eilī, radiet "Naujomu-romvini klubo" susininku protokolus, radiet leidnīo skirni "Faktai ir liecībās". Žodī, jū teko visas milzīgās tehnikas darbas, atēmas nēmaiz lai. Kaip pat Alfonso pasaka, jās nēturēdas nē padomēsni atēmas, tik kokai savaiet vasara parykavēdas jēvīko. Tik atēkams karinē pīnēvok Brelis mokoīko, darbā redaktori pārtauko visiem mēmas. Mažāki laiko šķidavē ir šķidavē, diē tos jūzēdē, jē Alfonso šķ vīkēdēj okupācijas metāls gavo diplomā, kurio vēlēt, sovietmeitē, jū nēpīrādīto. "Naujosio Romovus" jās spausdīnato ir savo eilērašču, o 1939 m., redakcijā pārsēkūti j Vilnī, nē ilēdē pīrēti savo poezijas rinkinē "Nēpīrēdēnas bērnīkas", kurio budo ir pīmōj atētināme Vīlnējē ielēstā lietuvāiškā knyga.

Kai sovietu vīrdarū "Naujosios Romovus" leidima, Alfonso darbo vīrdarū dales akademijos bibliotēko, o 1943 m. pavasarī, vīkēdēnē uždāvinā visas Lietuvas auklītās mokoīskas, jē alkāno Vilnīs augstōj līvēlīko. Ovdēnāmās tāi pas bīvēlīko šķinānkaujant brolī, tāi pas seserī, padējō jēnos darbī. Čiā nelaukāmās salūkē ir sovjetu ārmēti, ir mobilizācijas, nuo kurios bēgdāmas pradējō mokoījami, nē mokoīju nēvēkē. j karimēnos. Kurj laikā j pamokas eidoiv šī tēksimē. Bē nē giventi darēsi vis nērami. Karā j Jōniskio vienkēmt atējō būrys ginklotu vīri, jē pa prāsai valgti ir šķerī, kēkē sovietus. Vus spējō jē ielēt, pasgido šķivā j vīdū svēgrūv šķivā, atēvāryām kā šķ ielētis, ācōs sovjetu pūstējē ir Alfonso, kabīnētā jē bēdījō gļobjums. Visas ielēvār. Kai j ķerimē ielēvār brolim pamē nūmēstas vīves, kurioms būvo surīdē "bandītais", pasidārē alkū, kad ir vienī, jē kī būvo šīs pōs pācīs strīti kompanjō. Kol vīdō šīs provokācijas spēktāis, girmazjō tējū bō rīkoma Alfonso inscenizatoru j š mokoījē A. Ruseckiene rēžisura A. Vīnuolū "Paskendūlio". Spektākī pravēdē vienā A. Ruseckienē. Alfonso j namus grūjō pō 3 pūr j skubai ielēstā j mēstā, tēkdāmās nē būstāt rāmū.

Nelengva būvo mokoīju sovietmeitē, jās pirmāisais pokario metāls. O Alfonso nu labais, o arēnēdas "Naujosios Romovus" leidimā apkalnētōj Jucos, šis patē prē j jū. Reikējō būvō uždējō žemēsniā, niekam nešķūžū j, nieko nēzūstūt.

Alfonso būvo stropus mokoīju: dēstydāmas vīresnē s klāsē, rāsdāvo daugiā nē reikalāvadō rāimjō, organizāvadō daugiā konsultācij, šķmōdāvō, nōs jōr pamokos nepāzīmējō nē tradīcne drausme, nē tvarka. Mokinājos jās pāstādāvadō, j pātrūskāvadō, kad savō mokoīju mēitē. Bāgās mokoījā, jō nepārdāmō: rāšē tālūks, lanki, kvietē j savo susīkām.

Nemokāmās atēsnāyū kraunūjō pāreigū, Alfonso vadovāvo nē tik mokoīkāmās lēstāmās, bet j vadītojamās, j turistās. Bē to būvo dar j rājonīs mokoīju īstātūj komisjōs pīrnīnkās, vadīno mokoīju spēktaklōs, sukīdavo pabūnēt Seneiū Šālčū. Tik kāi mokoīkōs partīs organizāciōs sekretore pasīlē, jūm, visāda tokiam sukībalam, stōi j komūnistu partij, žadedāma jūm "švēsīā atēi", Alfonso sūgējē pasākū j nē. Nesūgēdē nē galimā perspektīvā spausdīnēt. Tvīrtas būvo j palīdējōs žmōg, līkēs sū īrīmō dūktāmās, kurj vīrāpūstāij būvo tik 13 mēti. Nēpārēdē jōm pamokas, nōrā pātrēdēnū j tā vīlēt nēbūko. Vienas jās ielāugino, ielēdējō auklōtōs mokoīkōs, niekam nēsusīgdāmas, nēsusīgdāmas, nē kartais sūmēnkāmās savo vāidmē: "Nēgī atē, jōs pācīs savē uždāvinō..."

Alfonso būvas pīvērtē j pāsīrēkō mokoīju profesijā, apjē kuris ācīnāms nēvalgō, j pāsīrēkō pedagogi darbā 36 mētus, ik 1980-ūjū rudens. Ilgāisai jīs mokoījavo dabē-

snējē J. Tumo-Vaižganto vīdūrinē mokoījē, per tā laikā pakāleisio nē kēis pāvārdimās. Tōki dārbī j švērtisio skīrtiūs mēroloisio kabīnēto vēdējū, j nēpakāvīzīnē mokoījō. Sūtāskūgē 83-ūjū mēti, kad gāvū nīms pensijā, ielē darbinō kaimē, Žōbūskō mokoījē, j kairiā vārē jē kurios nē kartj jūm tēkdāv 11 kilomētū kēlāstē pēcīoras.

Jūs visāda būdāv gērai nūstēkēs, bet laimīgāisias - kalbāmās apjē savo poezijā. Tik nē daug kū gājō pālējō dūāugiū sovietmeitē. Pīrē karā dālyvās vīarīosio Lietuvas mēstosio vīkēstānosio literatūras vākarosio, ielēdas "Nēpīrēdēnā bērnīkā", karo metās pārengs "Meaus pīstājōj", bet atējant frontai nēbēspēs jō ielēst, dabar ilgāisai jēvā lēkē j lēkējās pēkūdējō pāvārē atēsiūrē nēpāgdājamās sārāšē, Alfonso Keliūcio eilērašču nēnorojē spausdīnēt respublikaīnē literatūras laikrāščā j žurnālā. Tōki tenkīs rājonio laikrāščō puslapiās ir Rokiškijē vīkēstānīs literatūras vākarās, o dar dāžniū mokoījō pōbūvās.

Taip Alfonso Keliūcio - poetas populārē Rokiškijē ir būvo pradētas pāmīrē kuļōns centrsosio, o augānīsai ielērt kartal nē nē zēdnoms. Tik polnīo atīlāmō metāis, sēpīntānēras dēšmētīmē, kāi vīarīosio antologīos būvō, jās ielēst jās smīnānkājōs poezijā, kōmōs sēpīntās j nē Alfonso Keliūcio "Lietuvas poezijō" vīdūmē j būvo ielēspūdītās jō eilēraščā ("Pāvārsis darvās" j "Jōnīsē"), antologīos "Grāži tu, mano brangi Tēvynē" - vienas trumpulīs "Meaus pīstājōj". Ir ik 1985-aisā "Pozējōs pavasarij" poeto E. Matuzevičūso pastangoms ielēst jās visas plūostēs jō eilīs. Tenā, E. Matuzevičūso, prīstādāmas Alfonso Keliūcio kūrybā, tikšlās j apbūdino:

"A. Keliūcio poezijā - nuotānkā, vāilīnkā, kupina kānō nūmēstā, jēvā kānō. O kāi kur ielēstāt ir mēsto mokoījā, Nēkērtā ir stropū pōdēkū, j špērtānē pōdēkū, jēvā lūpō eilēraščosio jās tam kōlō gēralīdīko pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliūcio būvō lāimē "Vagos" ielēdīkojē, kur tādā direktoriū durbō būvō j pīrmaiprādīkūmo, "kaimēstīkūmo", gal nē nēlāvs pīrīmītyvīo. Jā, tāi simpātiskā, mēlā, kāi širdīs ir protas ielēst atēvālos šīs nēvīngō arēnīs sūmāyēs". Ar šīs nē šīs E. Matuzevičūso žōdīs pas paskātēnā A. Keliū

GERAJAM GANYTOJUI VYSKUPI PETRUI MAŽELIUI ATMINTI

(Ašleka iš 2 psl.)

Koks jis buvo gyvenime, tokį jį matome ir jo kūriniuose – siekiančių kūrinių, siūpantių, užplaukusių Kne. P. Maželis 1928–1931 m. redagavo "Žemaičių praeitį", kurį iš baikių skubai davė išleisti. Jis buvo ne tik redaktorius, bet ir straipsnių, apsakymų, eilėraščių autorius. Išleido novelių ir apsakymų knygas: "Žmogus" (1929 m.), "Kraujo lašai" (1930 m.), "Tarp audinių ir ramybės" (1932 m.). Man teko skaityti šitas jo kūrinius: "Siūnas", "Kraujo lašai", "Juozukas", "Tarp audinių ir ramybės". Keista gyvenimo lygis... Skaityti juos su dideliu malonumu, jie patraukė mano gyvenimui tika, selėn gelmė atkūrimui, pusankešniams tariniui. Turu keltę P. Maželio ei-

lėraščių, kuriuos mėgstu skaityti. Juose autorius vaidinuoja vargštantį, kenčiantį žmogų, jo skaudžiai dūli gyvenimo tarytum savo. Išleisti pasiekti jo eilėraščių "Mergaitė iš bibliotekos buvo išblyškusi. 22 knygos jo su autoritetais yra namuose Žemaičių "Alkos" muziejuje, jo knygy turai Kliapeidos Ievos Simonaitės viešoji biblioteka. O likusių knygų likimas, kaip teigia Tėlių centras biblioteka, nežinomas.

Tėlių vyskupas Justinas Stragailis, įvertindamas kunigo P. Maželio darbus ir šiemetį paryškęs, 1941 m. spalio 18 d. pasakė jį garbes kasimui, o po pusanturo metų, 1943 m. vasario 4 d., kapitulos kasimui.

Sunkiais pokario metais, susijungiant nacių terorui, sėmimo vyskupas V. Borovickis ir P. Ramanauskas, kasimui bei J. Juodiškis cianus vyskupijos valdytoju pareigas, 1947 m. sausio 1 d. P. Maželis buvo paskirtas kurijos kancleriu, o po P.

Maželio mirties turėjo bibliotekos buvo išblyškusi. 22 knygos jo su autoritetais yra namuose Žemaičių "Alkos" muziejuje, jo knygy turai Kliapeidos Ievos Simonaitės viešoji biblioteka. O likusių knygų likimas, kaip teigia Tėlių centras biblioteka, nežinomas.

Tėlių vyskupas Justinas Stragailis, įvertindamas kunigo P. Maželio darbus ir šiemetį paryškęs, 1941 m. spalio 18 d. pasakė jį garbes kasimui, o po pusanturo metų, 1943 m. vasario 4 d., kapitulos kasimui.

Sunkiais pokario metais, susijungiant nacių terorui, sėmimo vyskupas V. Borovickis ir P. Ramanauskas, kasimui bei J. Juodiškis cianus vyskupijos valdytoju pareigas, 1947 m. sausio 1 d. P. Maželis buvo paskirtas kurijos kancleriu, o po P.

Maželio mirties turėjo bibliotekos buvo išblyškusi. 22 knygos jo su autoritetais yra namuose Žemaičių "Alkos" muziejuje, jo knygy turai Kliapeidos Ievos Simonaitės viešoji biblioteka. O likusių knygų likimas, kaip teigia Tėlių centras biblioteka, nežinomas.

Tėlių vyskupas Justinas Stragailis, įvertindamas kunigo P. Maželio darbus ir šiemetį paryškęs, 1941 m. spalio 18 d. pasakė jį garbes kasimui, o po pusanturo metų, 1943 m. vasario 4 d., kapitulos kasimui.

Sunkiais pokario metais, susijungiant nacių terorui, sėmimo vyskupas V. Borovickis ir P. Ramanauskas, kasimui bei J. Juodiškis cianus vyskupijos valdytoju pareigas, 1947 m. sausio 1 d. P. Maželis buvo paskirtas kurijos kancleriu, o po P.

Maželio mirties turėjo bibliotekos buvo išblyškusi. 22 knygos jo su autoritetais yra namuose Žemaičių "Alkos" muziejuje, jo knygy turai Kliapeidos Ievos Simonaitės viešoji biblioteka. O likusių knygų likimas, kaip teigia Tėlių centras biblioteka, nežinomas.

Tėlių vyskupas Justinas Stragailis, įvertindamas kunigo P. Maželio darbus ir šiemetį paryškęs, 1941 m. spalio 18 d. pasakė jį garbes kasimui, o po pusanturo metų, 1943 m. vasario 4 d., kapitulos kasimui.

Sunkiais pokario metais, susijungiant nacių terorui, sėmimo vyskupas V. Borovickis ir P. Ramanauskas, kasimui bei J. Juodiškis cianus vyskupijos valdytoju pareigas, 1947 m. sausio 1 d. P. Maželis buvo paskirtas kurijos kancleriu, o po P.

Maželio mirties turėjo bibliotekos buvo išblyškusi. 22 knygos jo su autoritetais yra namuose Žemaičių "Alkos" muziejuje, jo knygy turai Kliapeidos Ievos Simonaitės viešoji biblioteka. O likusių knygų likimas, kaip teigia Tėlių centras biblioteka, nežinomas.

Tėlių vyskupas Justinas Stragailis, įvertindamas kunigo P. Maželio darbus ir šiemetį paryškęs, 1941 m. spalio 18 d. pasakė jį garbes kasimui, o po pusanturo metų, 1943 m. vasario 4 d., kapitulos kasimui.

Sunkiais pokario metais, susijungiant nacių terorui, sėmimo vyskupas V. Borovickis ir P. Ramanauskas, kasimui bei J. Juodiškis cianus vyskupijos valdytoju pareigas, 1947 m. sausio 1 d. P. Maželis buvo paskirtas kurijos kancleriu, o po P.

Maželio mirties turėjo bibliotekos buvo išblyškusi. 22 knygos jo su autoritetais yra namuose Žemaičių "Alkos" muziejuje, jo knygy turai Kliapeidos Ievos Simonaitės viešoji biblioteka. O likusių knygų likimas, kaip teigia Tėlių centras biblioteka, nežinomas.

Tėlių vyskupas Justinas Stragailis, įvertindamas kunigo P. Maželio darbus ir šiemetį paryškęs, 1941 m. spalio 18 d. pasakė jį garbes kasimui, o po pusanturo metų, 1943 m. vasario 4 d., kapitulos kasimui.

Sunkiais pokario metais, susijungiant nacių terorui, sėmimo vyskupas V. Borovickis ir P. Ramanauskas, kasimui bei J. Juodiškis cianus vyskupijos valdytoju pareigas, 1947 m. sausio 1 d. P. Maželis buvo paskirtas kurijos kancleriu, o po P.

Maželio mirties turėjo bibliotekos buvo išblyškusi. 22 knygos jo su autoritetais yra namuose Žemaičių "Alkos" muziejuje, jo knygy turai Kliapeidos Ievos Simonaitės viešoji biblioteka. O likusių knygų likimas, kaip teigia Tėlių centras biblioteka, nežinomas.

Maželio mirties turėjo bibliotekos buvo išblyškusi. 22 knygos jo su autoritetais yra namuose Žemaičių "Alkos" muziejuje, jo knygy turai Kliapeidos Ievos Simonaitės viešoji biblioteka. O likusių knygų likimas, kaip teigia Tėlių centras biblioteka, nežinomas.

Maželio mirties turėjo bibliotekos buvo išblyškusi. 22 knygos jo su autoritetais yra namuose Žemaičių "Alkos" muziejuje, jo knygy turai Kliapeidos Ievos Simonaitės viešoji biblioteka. O likusių knygų likimas, kaip teigia Tėlių centras biblioteka, nežinomas.

Maželio mirties turėjo bibliotekos buvo išblyškusi. 22 knygos jo su autoritetais yra namuose Žemaičių "Alkos" muziejuje, jo knygy turai Kliapeidos Ievos Simonaitės viešoji biblioteka. O likusių knygų likimas, kaip teigia Tėlių centras biblioteka, nežinomas.

Maželio mirties turėjo bibliotekos buvo išblyškusi. 22 knygos jo su autoritetais yra namuose Žemaičių "Alkos" muziejuje, jo knygy turai Kliapeidos Ievos Simonaitės viešoji biblioteka. O likusių knygų likimas, kaip teigia Tėlių centras biblioteka, nežinomas.

Uodupės pavašarininkų kuopelė su vyskupu Paltaroku.

1939 m. pavašarininkų vyrų ir mergaičių kuopos valdybos. Pirmoje eilėje iš kairės pirmas S. Apalinytė, antroje eilėje, viduryje, kunigas J. Petrenas.

Viena iš populiariausių tarpukario Lietuvos jaunimo organizacijų buvo pavašarininkai. Tai katalikiško jaunimo organizacija, turama prie parapijų dvasininkijos iniciatyva. Pavašarininkų kuopos veikė kaimuose ir miesteliuose, auklėjo ir skatino visuomenines veiklas įvairių išsilavinusių vaikams ir merginoms. Vyrų ir merginų kuopos buvo kuriamos atskirai.

Savo pritarimuose apie Rokiškio kuopos pavašarininkų gyvenimą papasakojo ilgametė organizacijos narė Sofija Apalinytė-Štinkienė. Būgusi 4 skyriaus Rokiškio švietimo draugijos mergaičių amatų mokyklai, rokiškietė Sofija įėjo į šią organizaciją ir jai nuo 1925 m. rimtai darbuotoja, nors pati visą veiklą lėmė išlaikymu gyvenime. Išsilavinusi, išsilavinusi pasidomėjusi jaunyste ir praėjusiai gyventi.

Išgėsi laiką Rokiškio kuopai vadovaujančios Jonas Petrenas (dabar miera Amerikoje), taip pat kun. Jonas Bubas. Kuopos valdytoja sudarė S. Apalinytė, Z. Varnas (minus Sibėri), K. Šniokšis, J. Šniokšienė (iš Varnašinos kaimo), J. Milakis (Australijoje dingio

per audrą), A. Varnas, A. Gudonas (Panėvėžius nužudytą gydytojo broli), P. Strumskis ir kit.

Rokiškio kuopos susirinkimo metu buvo rufotografuotas apie 70 žmonių būrys. Tai organizacija buvo didė.

Pavašarininkas merginoms turėjo uniformą – šviesi mėlynai suknelė, papuodži tautiškas juostelėmis ir parjūstą tūliu pat dėžė ir kepurėlė.

Pavašarininkai rūpinosi vadovavimu, organizavime veiklos, kasimais Butvilis, pasikvietęs visuomenės valdytoju Baranauskis ir Panėvėžius, vedė organizacinis kursus valdytoju sariams.

Kiekviena vasara vyko apskrities pavašarininkų susaškinimas, bendras vakcinimas ir merginoms. Jaunimas rinko ir švenčiama parapijos salėje. Atrykduo Juodupės, Obelių kuopos, kurios, kaip ir Rokiškio, taip pat buvo aktyvios.

Vykdamo ir kelis apskrities pavašarininkų susaškinimų, vadimais kongresais, ir viso Lietuvos pavašarininkų kongresu Kaune. Tai buvo organizacijos centras. Vyriausias vadovas - profesorius Jonas Eretas.

suatografavė pirmą Biržų pilies griuvėsių, pakėlė iš Biržų pievų įvairių bažnyčių. Kitose nuotraukose juos matome su žymimiu M. Lietuvos krašto rokiškio M. Jarkum bevažiavimui nacių prie lėktuvų apraustu stalo, Palangoje susaikuopoms ir Laimininkais Kristaus statulos prieš Tėliškio rūmus, pie Palangos Lurdo, kopėsi ir kit.

Rokiškio pavašarininkai turėjo savo knygyną, kuriame daugias kaip dešimtis metų dirbo Sofija Apalinytė, perėmusi iš savo priimkams. Knygynas išleis, turas pavašarininkų patropio name, kuriame buvo ir salė. Knygų turėjo įvairių, bet tik maldaknygių, religinio turinio knygų, bet ir grožinės literatūros, tik geros, rimtos, kaip prisimena Sofija. Knygas vedavo autobusinis iš Kauno. Knygynas labai mėgo jaunimą, nutul iš laukdavosi, per atostogas atėtininkai rengdavo susaškinimus. Mokytojai pirkė ne su šaukim, bet ir mokinams, mokyklai, taip pat rėmimo priesomoms, apsuvinoms. Netikėjo iš šaip pirkėjų. Tai gyknymas buvo vienas iš kultūros židinių. 1940 m. knygyną atėmė komunistai, pasky-

re savą merginą žydatė, o Štėjai, kaip neberekalingai, tokiu pasitraukė.

Pavašarininkai mėgo meno saviavikę, vadimoms. Artistikais buvo Gedūčiūčiūtė Jolanta. Jona ir dvi jo seserys. Jona režisavo spektaklius ir pati vaidindavo. Kiekvienais metais džiūšomoms švenčiam, dabimaisiūs E. Kaldema, patalavimais kaip nors vaikais, Labiausiai pamegta "Genovaitė", valdžiai iš kaimo gyvenimo, apie Lietuvos praeitį, vaikūtes. Vaidimams vyrų labai daug. Sofija nepirsimena kūrinių autoris ir vaidinimų. Pavašarininkas rūpinosi mėsos vaikais. Maželiu buvo buriamis į angelaičius. Merginoms rengė su šiais vaidimais, kaip ir savo, džiūšijū švenčių programis. Išsivadavo vakurs į gėmėjū išaukus. Taisidimū rengdavo akkurasiu, su-sinikimais.

Šivius buvo tarpukario Lietuvos jaunimas, veiklus, nesavaudakimais, - baigė savo pasakimūjū poris Sofija, ir giedė išlypsma kaip jaunystės spindulys nušvietė juos gerą veidū.

Tatjana JUDINIENĖ

IŠ ROKIŠKĖNŲ PAVAŠARININKŲ VEIKLOS

lis, į Juodupės kuopą buvo atkviestas vyskupas K. Paltarokas, Obelių kuopos pavašarininkais bendravo žymus meno vadovas Al. Zaukas tasas Juozas Zaukas, taip pat lietuviškų vaikų organizatorių, knygnešys, bendradarbiavęs su A. Smetona, Vaigūnais, Maironiu, Pagaudėnais ir t. t.

Suvašimui metu pasirodavo chorai, į programą įtraukti būdavo įtraukiami sportiniai pratimai, kuriuose

Rokiškio pavašarininkai nu-

Tai džiūns iš jaunos partizanos Dianos Glemžaitės eilėraščių... Jos musako šios tragiko likimo poetas kūrybos moutais ir tematika.

Pokario metais partizantų kūryba plito pogrindinėmis sąlygomis, bet buvo plačiai žinoma ir dainuojama. Atkūrus Nepriklausomybę, ji imta rinkti ir spausdinti įvairiuose leidiniuose. Ta kūryba turi ne vien istorinę ir patriotinę reikšmę, tarp partizanų buvo talentingų ir kūrybingų žmonių. Jų raišiniai palikimas turi ir literatūrinę vertę. Atsiranda pasivienitėlių, kurie imasi rengti rezistentų kūrybos rinkinius ir organizuoja jų leidimus. Taip pasirodė Virginijus Gaižiulio 1993 m. parengti rotaprintu padaryti vieno iš garsiųjų rezistentų Broniaus Krivicko "Raštai", o 1994 m. Vytauto Ambrazo pastangomis Mokslys ir enciklopedijų leidykla išspausdino jaunos, nesulaukusios nė 23-jų metų, Dianos Glemžaitės eilėraščių knygą "Mes mokėsim mirti".

Kadangi Dianos Glemžaitės gyvenimas susijęs su Rokiškio kraštu, o rokiškėnai mažai apie šią poetę žino, nes mūsų kryptinė nėra jos knygos, o centrinė biblioteka tegavo vienintelį egzempliorių, norėdami nosi trumpai supažindinti su jos biografija ir kūryba, liudijantią, kaip sovietinės okupacijos metais blūdo ir dužo žmonių likimai, o tauta prarado ne vien talentingų kūrėjų. Daugiau žinių apie Dianą randame žanginiame jos knygos straipsnyje, kurį parėšė Vytautas Ambrazas ir Vidmantas Jankauskas. Patikėsim giminį artimųjų, bendražygių, jie surinko išlikusius jos eilėraščių rankraščius bei jų nuorašus. Taip smidurė virš pusantro šimto eilėraščių knyga.

Diana gimė 1926 m. gru-

dyje garsioje kupiškėnų Glemžių giminėje: jos tėvo brolis Jonas buvo priekariaus Nepriklausomos Lietuvos kooperacijos veikėjas, Pieno centro direktorius, tėvo pabrūlis, irgi Jonas, - Rericho draugijos narys, o pusbrolio seserys Elyra ir Mikalina Glemžaitės - garsios kraštyrininkės, etnologės.

Abu Dianos tėvai kilę iš Rokiškio krašto, bet Diana gi-

no vaikė. Turbūt pajautusi, jog yra sekama, 1947 m. pavasarį metė studijas ir grįžo į tėvikių, palakė ryšius su Alizavos, Pandelio, Kupreliškio apylinkių partizaniais, šūkiams vadovavo Jonas Šidlauskas ir Jonas Baltušis.

1948 m. pavasarį į Sibirą buvo išvežta Dianos motina su jaunesniais broliais ir seserimi. Nebeliko namų, kuriuose galėtų prisiglausti.

Diana apsisprendė visam laikui išeiti į mišką. Ji nepaklausė nei vyro, nei draugų, kurie tam nepirė. 1949 m. lapkričio 2 d. per Vėlines atsiviešinė su artimaisiais, likę gyl partizanių patraukė į Rokiškio pusę. Tarp Žiozbūkio ir Juodupės esančiam Plunksniuko miške jie jau buvo iškasę žemėles, kurioje tikėjosi peržioti. Prie jų prasidėjo dar vienas,

kaip glamonėjanti ranka".

1994 m. padedant rezistentų kovų dalyviui Kostui Jasinevičiui, žuvusiųjų lietuvių, ypač sesers Elenos Bulovaitės-Zlobinės bei jos brolių, pastangomis bei kitoms Plunksniuko miške, partizantų žilėms vietose, vystyto ir pašventintas Patojų kryžius.

Zuvasios Dianos Glemžaitės kūryba ir toliau plito.

IR DAINUOJA APIE KAPĄ SAULĖS TROKŠTANTI ŠIRDIS

mė Degučiuose. Zarasų rajuose, nes tėvas, būdamas ginkluotinis, dirbo įvairiose Lietuvos vietose. Degučiai buvo pirmoji jo darbuovietė, o Diana - pirmąjį dukra. Netrukus tėvai persikėlė į Vėbrūnų girininkiją netoli Šaulių. Čia prabėgo Dianos kūrybinis laikas (1922 m. ir 1922 m.). Po kurio laiko jos tėvai ketė perimti paveldėtą stambų ūkį Pašvenčiuose, todėl jis persikėlė arčiau giminės: 1935 m. į Panemūnį, o po metų įskūrė Narėtikiose, Pandėlio girininkijoje. Diana baigė Pandėlio pradinę mokyklą, po to tęsė mokslą Rokiškio J. Tumo-Vaižganto gimnazijoje. Šeima apsigyvenus Pašvenčiuose likimai, o tauta prarado ne vien talentingų kūrėjų. Daugiau žinių apie Dianą randame žanginiame jos knygos straipsnyje, kurį parėšė Vytautas Ambrazas ir Vidmantas Jankauskas. Patikėsim giminį artimųjų, bendražygių, jie surinko išlikusius jos eilėraščių rankraščius bei jų nuorašus. Taip smidurė virš pusantro šimto eilėraščių knyga.

Diana gimė 1926 m. gru-

turbūt tada Diana galutinai apsisprendė sujungti savo likimą su miško broliais. Ji ištekėjo už partizano Juozo Bulovo, kūbisu nuo Žiozbūkio, linkusiu Rokiškio J. Tumo-Vaižganto gimnazijoje. Jos klojime sutokė Alizavos kėbonas Juozas Merkys. Kurį laiką Diana dar slapstėsi, prisidėgusi svetimam rusiškai pavarde, vadino save Maruska. Po kurio laiko išvažiavo į Kauną, nes leukėsi kūdiškio. Apstojo pas giminaitę Elyrą Glemžaitę-Dulaitienę, kuri vargais negalais paguldė ją į ligoninę. Dukra gimė negyva - sunkių ligoninių pasekmė. Po to Diana Kaune liki nežinubuvo: per daug rūkings, nesiornežuo artimiesiems žmonėms užtrukti pavojus. Grįžo į tuos kraštus, kur po miškus klajoję jos vyras Juozas. Ilgą laiką nepavyko su juo susitikti. 1949 m. pavasarį žinojo nemaloni alizavikių partizantė, nuodienoj y vadis J. Šidlauskas. Likusiam būdeliam deliam partizani nuodienoj esdė vadovauti Dianos vyras Juozas. Susitiekusi su juo,

lik ją iš kalėjimo liėjęs žmogus, kurio kilis iš karto nenorėjo priimti, bijoj išdėstyti ir, atrodo, ne be pagrindo. Kai jie pasiekė slėptuvę, miškas jau buvo apsaustas. 1949 m. lapkričio 14 d. žuvo Diana, jos vyras Juozas Bulovas (Iksas, Nežmonias) ir jos 1991 m. išbėstame Vakarų Lietuvos partizantų eilėraščių ir dainų rinkinyje "Kovo keič žemianį" yra dėti slapvardžių pasirašyti 3 Dianos eilėrašči.

O rašyti Diana pradėjo dar Kupiškio gimnazijoje. Tiek ankstyvosios, tiek vėlesnės jos kūrybos šaltinis - emocijos. Visuomeninės atsakomybės, nei karai jos nepalė. Tačiau pokario metu daug ką pakeitė. Rėsti gyvenimo tikrovę ją įsuko į savo verpėtą. Jos gyvenimo išdėstai su daugelio Lietuvos žmonių išdėstais. Brangių artimųjų praradimas, gimtojo lūdo išdraskymas, melė be atities perpektivų, tragiškas gimtojo krašto likimas ir noras jį pakeisti žadino daugeliu Lie-

tuvos žmonių panašius jausimus. Todėl vis dažniau Dianos Glemžaitės eilėraščių žodį "as" keičia "mes". Atsiskaičius asmeninės laimės ir paaugulijos jaunos dienas rezistentinė kova, poetė tampa ne vien savo, bet ir visų kovotojų išgyvenimų reikėja. Visiems jiems būdingas noras gventi, mylėti, džiaugtis, tačiau tikrovė buvo kitokia ("Jaumystis juokas ir daina kažkur toli palieka/ Už tų lūdmų, klaidžių kelių, nykių mirčių nakčių"), dėl to kartais siegia nevilis ("Norėtus kiti, norėtas verkt, tamsoj nakty bėript"), bet tikėjimas pasirinkto kelio teisingumu suteikia jėgų ("Mes mokėsim numirt giedu veidu ir tvirta dvasia"). Eilėraščiuose nyki pasipriešinimo kova pergalės viltis ir ykūi tragika nuojauta, jog jie nebepaavy-

Būk pasveikinta, Saule, pakibus virš žemės, Būk pasveikinta, ryto ivesiai!

Saukiam mes čia per vėlavū mišg nerami, Saukiam mes po veikna žalia.

Pagrindinis Dianos pozicijos temos - melė ir mirtis yra padikuotos konkrečių kasdieninių išgyvenimų.

Zuvus vyro broliui Jomui, poetė skiria jam eilėraštį "Vėjuji, tuo seserai, slybarvaujančiai, kad "ne spektaiavo nos galvos nubogus" negali užkloti bus žuvusio brolio koftu... Ne viename Dianos eilėraštyje kartojami žodžiai "Mes mokėsim mirti" - ne tučia poa, o neišlyskiantis realybė. Poetė klausia ir ryku teigė: "Už laukiama irja/ Ar nemokame savo kraujuji?" Ir pati už tėvynės laisvę atliada savo gyrybę.

Elena VAJEIGIENE

Diana GLEMŽAITĖ MES MOKĖSIM NUMIRT II

Mes mokėsim numirt, jei Trėynė akies reikalauja.
Nesurū mūs grėty nieks svergėis piktą grūdinę.
Nešmokom sulinkt prieš atėivis įstatymą naujį:
Savo brojį pardout - dar vis nešmokome, nel

Krauj ginstime iš, kaip senovėje protėivai gėrė,
Bals žemės gintos išneiojė giliausiai lėry.
Nors klausai ir keliai pavergtų dėjom natvėn
Kur laukysies - oplink svetimūj žingsniu tegėdrė.

O juk bus dar diena, kai po vėlavū plazdantį mišką
Baltas vytis pakils ir padangėj auktoj suspaudė!
Mūsų kraujas giedos po gintinės vėtinė ištrėškes
Ir ant kapo rykšaus išviesios tauvės leijū žydės...

Pradūnės trauksiniai, išsivėję jaunatvirkā dalių,
Ysi monai išdėti tarai pjuatavas dyla delėios.
Grėžtė mūsų tėvai, mūsų sesės iš Komi, Urato,

Atsiklaupę žionai, verkdami gimtą žemę builvus.

Mes mokėsim numirt ne už svetimą mintį ar žolį,
Ne už tuos, kurie skriaus, dengdami viską melo tamsa,
Tik už rytą, kuris laisvės saulę didingus, parodys -
Mes mokėsim numirt giedru veidu ir tvirta dvasia.
1949 VIII

ŽUVUSIAM VĖJUI I

Vai, kod ne tas klevas tėvėškės palakėj,
Ne žali arimai, ne baltieji sodai,
Ar tu būtuom šjės čia, kur nieks nelaukia,
Kur numirėtai svajos, kur užgėsta godas.

Nėsa smėgų vėjas Tau ant balto veido,
Tau ant nuogo kėno nėsa smėgų vėjas.
Tu tyli kiai žemėi viską juo atleides,
Viską atidavęs, viską atmylėjęs.

Nuotėis sesutė, motina ar brolis, -
Nepaapsū Tau kapą garbanotas rūtos,
Tėk naktis paskendus alary karoliuos
Prie Tuovs prilynkus, vieniso iškilpos.
1948 XI 17

JEI NAKTIS ŠI PASKUTINĖ

O jaunyste! Kelkim puotą!...
Dėisugumo akys ryt raudos...
- Vėiskas buičiai atiduota,
Vėiskas viskas atsprausta,
Atmylėti, atbučiuota...
Tos aukšinės valandos...

Lai rauda, lai krinta lapai,
Lai visus takus užkrėsi...
Svėigais saldū žemės kvopą
Ir dainuoja apie kapą
Saulės trokiantį širdis.

Šok, o šok, tarai laukinė
Svėigantai audra lakia...
Jei naktis iš paskutinė,
Dėki laimė apkabimas
Ir būtuom užgesius.
Mirk tyli raudens takt.

Neseniai minėjome Vaižganto 125-ąsias gimimo metines.

Kraštas, kuriame augo būsimasis rašytojas ir visuomenininkas, yra tipiškas Aukštaitijos kampelis: kalneliai, lomėlis, miškeliai. Jo gyventojai dažniausiai gerširdžiai, mėgta tarpusavyje bendrauti, atvirai. Šis kraštas išaugino ne vieną vaizgantiko nusaitikio žmogų. Noriu pasipažinti apie tokias iš Kunigiškų kilusias moteris - Danutę Šilinytę, ištekėjusią už politikainio Justino Šilno, ir jos tetą Praną Šilinytį (būtent būči Šilinytė, nes tėvas Šilinis).

Danutė Šilininė, dabar pensininkė, anksčiau dirbo Ukmėgėje, dar anksčiau kurį laiką mokėsi Rokiškių gimnazijoje, nes ten 1943-1945 m. mokytojų įvyklojus tetą Praną. Danutė su savo vyru Justinu yra aktyvūs blaivybės propagatoriai. Bet ši atsiprasnė rašau ne dėl to, o dėl jos muceptelė Vaižganto atminimo įamžinimo. Ji daug nuveikė, kad Kunigiškuose būtų restauruota mokykla, kurioje mokėsi Vaižgantas, ir ten įrengtas jam skirtas muziejus. Mokykl. Danutė, man rašymė laisvė pasaka, kad dar sovietmečiu atvykus į gimtinę "va labiau nūakiusi siela, matydama sunykintą pamerkatą mokyklą". Tačiau žinojusi, kad "kaibėta su ko-liūko pirminkiu apie šios šimtametės gelbėjimą - be-prazmiška". Todėl 1980 m. rašė į "Švyturį": "Norėčiau priminti ilgąmežą, dar caro laikais veikiusį Kunigiškų pradinę mokyklą, kurioje mokėsi J. Tumas-Vaižgantas, ir dailininkas K. Skėrius, ir pagražėjęs milkininkas A. Matulonis. Gal šia jau senetu mokykla vertėtų suduome-ti Rūmūškių buties mu-ziejų! Keik žinoma, muzie-juje mokyklos eksponato nėra, o kol kas dar yra daug žmonių, prisimenantys jos vidaus struktūrą su prie-būči, rūbėmis, viduri klazmėn, pakeliamąja scena, nepa-gyvojusiu pavadonoti bū-simam ko-liūko muziejui. Ve-none mokykloje Ukmėgės rajone ir štai dabar te ba-dai - jau restauruotuo Kun-iškių mokykloje".

1987 m. rugpjūčio 29 įvy-ko šventikas muziejus at-
atiminimui. Tai būtų mokyk-
los įamžinimas kitu kar-
tomis, dviem į mūšėlis ir iš-
nyka kaip daugelis iš am-
žiaus senieji, nebeteikusių
savo paskirties. "Švyturio"
žurnalo redakcija išpausdi-
no atsimykas, kuriame bu-
vo rašoma, jog Kunigiškų mo-
kyklą būtinai restauruoti,
kad į taptų vietinės reikšmės
muziejumi. Tam pritarė ir
Kultūros ministeria, tačiau
ko-liūko pirminkinis nepa-
davė, motyvavodamas, jog
nėra kur išlekti tenai gyven-
namoji žmonija, jog jam yra
naujas dvitaukėlis mokinė mo-
kykla. Tik prasidėjus vadinā-
majam perivaros laikotarpiui
ledai pajudėjo. Muzie-
jus kūrėmu susitupino ir ko-
liūko, kuriam priklausė iš
mokykla, partinės organiz-
acijos sekretorius žurnalistas
Vytautas Bagdonas. Jis
ėmė bendradarbiauti su Da-
nutė Šilinine. 1987 06 06
rašinėjama Anykščių laik-
raštyje "Kokliūkyvinis dar-
bas" V. Bagdonas rašė: "Kai
restauravome senovinę mo-
kyklą, kurioje mokulus ėjo
rašytojas mokulus Tumas-
Vaižgantas, dailininkas Ka-
jėtonas Skėrius, kreipiausi
per rajoninę, respublikos
spaudą į visus mokytojus,
mokyklines, literatus, kra-
štotylinius su prašymu pa-
dėti rengiant muziejį, re-
kintus eksponatus, senas
knulpes, nuotraukas. Deja,
atsipėjęs labai mažai būre-
mų žmonių, galima sakyti, tik
vienas - kraštotylinio dar-
bo entuziastas, atsiryšęs
rašė, nuotraukų, prisimni-
mų pastulpis. O mokytoja
Danutė Šilininė energingai
ėmėsi taikninkauti nuoliant
muziejį. Ji kreipėsi į savo
kollektos ukmėgėliūkus, su-
mokytojus, bibliotekū darbuo-
tojus, veže laisvūs įvairiems
pažįstamiems. Visą, ką su-
rado, surūšė į mūsū ūkū, už-
rašė ne vieną vertingą prisim-
niminą, sukurė spaudoje
skelbtas medžiagas apie
Juozą Tuma-Vaižgantą, ta-
pytoją Kajetoną Skėriū. U-
daugėjo vertingų knygu į
nepagyvojusiu pavadonoti bū-
simam ko-liūko muziejui. Ve-
none mokykloje Ukmėgės
rajone ir štai dabar te ba-
dai - jau restauruotuo Kun-
iškū mokykloje".

1987 m. rugpjūčio 29 įvy-
ko šventikas muziejus at-

atiminimui. Tai būtų mokyk-
los įamžinimas kitu kar-
tomis, dviem į mūšėlis ir iš-
nyka kaip daugelis iš am-
žiaus senieji, nebeteikusių
savo paskirties. "Švyturio"
žurnalo redakcija išpausdi-
no atsimykas, kuriame bu-
vo rašoma, jog Kunigiškų mo-
kyklą būtinai restauruoti,
kad į taptų vietinės reikšmės
muziejumi. Tam pritarė ir
Kultūros ministeria, tačiau
ko-liūko pirminkinis nepa-
davė, motyvavodamas, jog
nėra kur išlekti tenai gyven-
namoji žmonija, jog jam yra
naujas dvitaukėlis mokinė mo-
kykla. Tik prasidėjus vadinā-
majam perivaros laikotarpiui
ledai pajudėjo. Muzie-
jus kūrėmu susitupino ir ko-
liūko, kuriam priklausė iš
mokykla, partinės organiz-
acijos sekretorius žurnalistas
Vytautas Bagdonas. Jis
ėmė bendradarbiauti su Da-
nutė Šilinine. 1987 06 06
rašinėjama Anykščių laik-
raštyje "Kokliūkyvinis dar-
bas" V. Bagdonas rašė: "Kai
restauravome senovinę mo-
kyklą, kurioje mokulus ėjo
rašytojas mokulus Tumas-
Vaižgantas, dailininkas Ka-
jėtonas Skėrius, kreipiausi
per rajoninę, respublikos
spaudą į visus mokytojus,
mokyklines, literatus, kra-
štotylinius su prašymu pa-
dėti rengiant muziejį, re-
kintus eksponatus, senas
knulpes, nuotraukas. Deja,
atsipėjęs labai mažai būre-
mų žmonių, galima sakyti, tik
vienas - kraštotylinio dar-
bo entuziastas, atsiryšęs
rašė, nuotraukų, prisimni-
mų pastulpis. O mokytoja
Danutė Šilininė energingai
ėmėsi taikninkauti nuoliant
muziejį. Ji kreipėsi į savo
kollektos ukmėgėliūkus, su-
mokytojus, bibliotekū darbuo-
tojus, veže laisvūs įvairiems
pažįstamiems. Visą, ką su-
rado, surūšė į mūsū ūkū, už-
rašė ne vieną vertingą prisim-
niminą, sukurė spaudoje
skelbtas medžiagas apie
Juozą Tuma-Vaižgantą, ta-
pytoją Kajetoną Skėriū. U-
daugėjo vertingų knygu į
nepagyvojusiu pavadonoti bū-
simam ko-liūko muziejui. Ve-
none mokykloje Ukmėgės
rajone ir štai dabar te ba-
dai - jau restauruotuo Kun-
iškū mokykloje".

atiminimui. Tai būtų mokyk-
los įamžinimas kitu kar-
tomis, dviem į mūšėlis ir iš-
nyka kaip daugelis iš am-
žiaus senieji, nebeteikusių
savo paskirties. "Švyturio"
žurnalo redakcija išpausdi-
no atsimykas, kuriame bu-
vo rašoma, jog Kunigiškų mo-
kyklą būtinai restauruoti,
kad į taptų vietinės reikšmės
muziejumi. Tam pritarė ir
Kultūros ministeria, tačiau
ko-liūko pirminkinis nepa-
davė, motyvavodamas, jog
nėra kur išlekti tenai gyven-
namoji žmonija, jog jam yra
naujas dvitaukėlis mokinė mo-
kykla. Tik prasidėjus vadinā-
majam perivaros laikotarpiui
ledai pajudėjo. Muzie-
jus kūrėmu susitupino ir ko-
liūko, kuriam priklausė iš
mokykla, partinės organiz-
acijos sekretorius žurnalistas
Vytautas Bagdonas. Jis
ėmė bendradarbiauti su Da-
nutė Šilinine. 1987 06 06
rašinėjama Anykščių laik-
raštyje "Kokliūkyvinis dar-
bas" V. Bagdonas rašė: "Kai
restauravome senovinę mo-
kyklą, kurioje mokulus ėjo
rašytojas mokulus Tumas-
Vaižgantas, dailininkas Ka-
jėtonas Skėrius, kreipiausi
per rajoninę, respublikos
spaudą į visus mokytojus,
mokyklines, literatus, kra-
štotylinius su prašymu pa-
dėti rengiant muziejį, re-
kintus eksponatus, senas
knulpes, nuotraukas. Deja,
atsipėjęs labai mažai būre-
mų žmonių, galima sakyti, tik
vienas - kraštotylinio dar-
bo entuziastas, atsiryšęs
rašė, nuotraukų, prisimni-
mų pastulpis. O mokytoja
Danutė Šilininė energingai
ėmėsi taikninkauti nuoliant
muziejį. Ji kreipėsi į savo
kollektos ukmėgėliūkus, su-
mokytojus, bibliotekū darbuo-
tojus, veže laisvūs įvairiems
pažįstamiems. Visą, ką su-
rado, surūšė į mūsū ūkū, už-
rašė ne vieną vertingą prisim-
niminą, sukurė spaudoje
skelbtas medžiagas apie
Juozą Tuma-Vaižgantą, ta-
pytoją Kajetoną Skėriū. U-
daugėjo vertingų knygu į
nepagyvojusiu pavadonoti bū-
simam ko-liūko muziejui. Ve-
none mokykloje Ukmėgės
rajone ir štai dabar te ba-
dai - jau restauruotuo Kun-
iškū mokykloje".

JOS IŠ SAVO VAIŽGANTO KRAŠTO

Danutė Šilininė su vyru Justinu.

darymas. Ko-liūko vadovas,
anksčiau tam priešingais,
dabar skatė pranešimą apie
Vaižgantą, mokytoja D. Šil-
ninė rašė, jog tenai Garbis
rašė, nors ne taip teisingai,
kaip laudies priėmū dukrai,
nedavė mokytojų nei Ku-
niškiškius, nei Svėdaukū mo-
kykloje. Danutė Šilininė
yra labai aktyvi, pasirengi-
usi padėti kiekvienam, kam
reikalinga pagalba, iš kitas
entuziastas ir emocijas, juk
nėra istorijos sveikatos? At-
sakymą duoda ji pati: "Ma-
no teta Pranutė, mano bran-
gėji antroji Motina. (...) bu-
vo mūsū šeimoms, mūsū na-
mū tėvėtikė ir motinai akme-
ni. (...) jos amerikinis pa-
vyzdys vertė sielotės dėl i-
tyzė nelaimių, padėdė žmo-
nėms, patekusiems į nevilį.
Jei ne teta Pranutė, ką jos
brolys Dovydas kentėjo la-
gry, kai buvome ketę be namų,

be pastogės, be mūsū Nijolės,
jos brolio dukters, būtime li-
busios bėmekalnis. Ji mus
glaudė su savo motinūkus
sparnu, aukštosis mokyk-
los (tesu gydytoja) teži-
noju mudi kaip mokytojos P.
Šilininės globotinis. Ji per-
ėjo pūkūrinėjus, advokatu-
kas turkūrijėjus Lietuvoje,
kad atkariuotū broliemū, mūsū
mamū, namus, įrodė ko-liū-
ko vedotojū reišėsa, jog ta-
nėra tėra bešeimynis, jog
nerėkė juo nugruolū". Atsim-
nimuose apie P. Šilininę jos
dūkterė rašo, kaip teta vi-
są gyvenimą stengėsi, kad
jos artimieji įgytū platesnį
akirai: "Nepriklausomai
Lietuvos laikais, per atosto-
gas, grįžusi iš Kauno, Žai-
pai pranešėdavo savo broliui:
"Dovyduž, rytoj eksiarsū į
Biržus. Važiuosū su Teo-
risu (broliemū), o tau teta
svarkūs su Juozuku (mūsū

dėle, antuoju broliu)". Te-
ta rūpinosi, kad jos dukterė-
čios būtų kulūringos me-
gaitės - vedžiojū jos po
spektaklius, muziejus, vešū
leido į įvairūs ekskursijas.

P. Šilininė 1926 m. bai-
gusi Rokiškių gimnaziją ir
1931 m. Kauno Vytauto Di-
džiojo universiteto istorijos
specialybėje, mokytoja įvai-
riose Lietuvos vietose. Mo-
dytoja Marija Apiekytė, mo-
lytėtikū praminta motina,
nes kai gydydams buvo mo-
kamas, neratūnguosius gy-
dė vešū. M. Apiekytė vadi-
no savo draugę Praną nesu-
vanūsūdiūkasū žmoguimū,
kadangi ji ne tik pati sumo-
kėdavo mokslapilnius, o
kai kuruose neratūngos mo-
kinius, bet dar ir M. Apieky-
tė mūdoydavo, už kurios
šiai tekiū mokėti. Vėliau,
sovietmečiu, kai buvo įsta-
tytas paproty įvairnioms
programoms teikti mokytojas
dovanas, P. Šilininė katego-
riškai prieš tai pasisakydavo,
o, jei mokiniai ką pado-
vanodavė, dovana palikda-
si mokyklai.

Mokytoja Praną daug
kam padėjo bėdoje: guodė
ir ėmė savo drauges, kai jos
įlaidavdo nelaimė, aiuntė
santūnis į Sibirią ne tik bro-
liui, bet ir savo buvusiam
bendradarbiui ir direktoriui
Artūras Mikšiniui ir kitems
pažįstamiems kalinėms bei
tremtinėjus. Dukterė D. Šil-
ninė prisimena, kaip jai sve-
čūojantis pas teta Keunė at-
ėmė iš lagerys gytūjos poeta
A. Mikšins su žėnu ir pa-
skė: "Prane, ar žėnu, kur ta-
vo namai? Ten, kur ir Mė-
nikū, Vilniuje".

P. Šilininė buvo energin-
ga ir drasi. Kokiečū epiku-
picas metais mokytojūda-
mas Pasvalyje, ji (kaip pri-
simena teta H. Korsakais)
demonstratyviai su-
lamdė ir šūklėjū dėžėn iš-
ėmė iš švietimo valdybos
atsūtūją laiškū, kuriame rei-
kaluota nurodyti, ar moky-
jų giminėje nebūvo žydių.
Sovietmečiu pavėstai įsu-
gėdumai dėl suimto brolio, įro-
dinėjo, jog jis nekaltas, ne-
bėjo patekti į nelaimę, ne
taip kaip rašytojas A. Ven-
clova, bijojęs į lagerį parasyti
savo broliui Mokykl. J. Kur-
sakovs prisimena, kaip po
karū metalis, pas juos gy-
vendama ir dirbama gim-

nazijoje, P. Šilininė, kai di-
rektorius J. Janušionis pary-
čėlis grądėmė iš Saugumo
po visokū tyrimū nepaba-
nusį į savo, sakydavus,
jog jos ten nepažindintų.
Deja, kai ir ją pradėjo ten
šaukėnti, pabėgusi iš Rokiš-
kių.

Kadangi dar 1918-20 m.
m., mokydamasi Rokiškių
gimnazijoje, o vėliau studi-
juodama Kaune, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje lietuviškoje ty-
rybinėje enciklopedijoje, kur
ji pakliuvo dėl to, jog savo
nusipelnėjusios mokytojos
vardą, rašoma, kad P. Šilini-
tė mokytojūdamas priklausė
Lietuvos mokytojų profes-
sūrijai. Apie Kaunietis, priklausė
sūkuriniui organizacijoms,
kairėję ją laikė save, nors ji
pradėjusi mokytojauti, kaip
pateikė, domėjosi tik pa-
pedagoginuo tarpu. Įdomu,
kad Mažonoje

ROKIŠKIO RAJONO IŽYMIŲ DATŲ KALENDORIUS 1995 METAMS

Paruošė: Rokiškio CB bibliografijos informacijos ir kraštotyros skyriaus vedėja R. Viskaitienė

SAUSIS

Sausio 8 d. sukanka 140 metų, kai 1855 01 08 Zlončiuose (P. Čekijoje) gimė Rudolfas Lymanas - vargonininkas, pedagogas, kompozitorius. Mirė 1904 02 14 Rokiškyje.

Sausio 9 d. sukanka 80 metų, kai 1915 01 09 Žemuniuose, Kamajų apyl., Rokiškio raj. gimė Kazys Šešelgis - inžinierius architektas, profesorius, architektūros m. daktaras.

Sausio 18 d. sukanka 95 metai, kai 1900 01 18 Palionikiuose, Plungės raj. gimė Juozas Terydas - literatūros tyrinėtojas, pedagogas, mokyklinis vadovėlinis redaktorius. Buvo Rokiškio J. Tuomo-Vaižganto gimnazijos direktorius. Mirė 1973 03 29 Kretingoje.

Sausio 20 d. sukanka 60 metų, kai 1935 01 20 Taraldžiūose, Kamajų apyl., Rokiškio raj. gimė Stanislovas Mikulionis - inžinierius architektas, Vilniaus Dailės akademijos docentas. Mirė 1992 10 11 Vilniuje.

Sausio 21 d. sukanka 75 metai, kai 1920 01 21 Obekiuose, Rokiškio raj., gimė Leonas Naruškevičius - chemikas neorganikas ir analitikas, chemijos m. daktaras, Vilniaus universiteto dėstytojas.

Sausio 23 d. sukanka 75 metai, kai 1920 01 23 Vozgelėlių km., Anykščių raj. gimė Juozas Butnasis - mokytojas, vertėjas. Mokytojūnija Rokiškyje.

Sausio 31 d. sukanka 110 metų, kai 1885 01 31 Palūdniniuose, Rokiškio raj. gimė Adelė Dirvytė - Nagėniskienė - literatė, pedagogė. Mirė 1949 02 06 Rokiškyje.

VASARIS

Vasario 6 d. sukanka 160 metų, kai 1835 02 06 Sėpeluose, Pandėlio apyl., Rokiškio raj., gimė Romualdas Stakėnas - religinės literatūros rengėjas. Mirė 1907 m. Latvijoje.

Vasario 9 d. sukanka 70 metų, kai Kupiškėje 1925 02 09 gimė Aleksas Baltrūnas - rašytojas, žurnalistas. Baigė Rokiškio gimnaziją, dirbo rajoninio laikraščio redakcijoje.

Vasario 23 d. - sukanka 70 metų, kai 1825 02 23 Akmenėnų km., Rokiškio raj. gimė Kostas Černys - poetas, kunigas, tremtinys. Mirė 1960 12 23.

KOVAS

Kovo 2 d. sukanka 55 metai, kai 1940 03 02 Minčiūnų mieste mirė Juozapas Balbaitis - knygnešys. Gimė jis 1851 07 22 Minčiūnuose, Kamajų apyl., Rokiškio raj.

Kovo 5 d. sukanka 60 metų, kai 1935 03 05 Ratkapyje, Jūžintų apyl., Rokiškio raj., gimė Vytautas Sirvydas - kardiologas, medicinos m. daktaras.

Kovo 9 d. sukanka 325 metai, kai 1760 03 09 Astravos (dab. Margėmi - Kriemnių km.) Pandėlio apyl., Rokiškio raj., gimė Antanas Stradanas - poetas, kunigas. Mirė 1833 04 23 Kamajose.

Kovo 24 d. sukanka 10 metų, kai 1985 05 24 Vilniuje - mirė Napoleonas Petrusis - dailininkas, skulptorius, profesorius. Gimė jis 1909 08 14 Eišiškinyje, Jūžintų apyl., Rokiškio raj.

BALANDIS

Balandžio 3 d. sukanka 65 metai, kai 1930 04 03 Rokiškio km. Panemūnėlio apyl., Rokiškio raj. gimė Pranas Palkevičius - žurnalistas.

Balandžio 4 d. sukanka 120 metų, kai 1875 04 04 Daubiūnuose, Jūžintų apyl., Rokiškio raj., gimė Juozas Otas Sirvydas - spaudos veikėjas, knygnešys. Mirė 1935 12 27 Jūžintuose.

Balandžio 12 d. sukanka 40 metų, kai 1955 04 12 Rokiškyje mirė Stysys Naginskas - literatas, vertėjas, pedagogas. Gimė jis 1891 02 17 Bružuose, Radvilkiškio raj.

Balandžio 23 d. sukanka 65 metai, kai 1930 04 23 Kuosiuose, Kamajų apyl., Rokiškio raj., gimė Jurgis Petušis - lietuvių architektas, Žemės ūkio akademijos docentas.

Balandžio 28 d. sukanka 85 metai, kai 1910 04 28 Baubiūnuose, Pandėlio apyl., Rokiškio raj., gimė Monika Bičiūnienė - tapytoja, primityvistė.

Balandžio 29 d. sukanka 55 metai, kai 1940 04 29 Žiobiškyje, Rokiškio raj. ir apyl. gimė Danutė Kastauskaitė - bibliotekininkė, Vilniaus universiteto vyr. dėstytoja.

GEGUŽĖ

Gegužės 7 d. sukanka 115 metų, kai 1880 05 07 Bagdoniškiuose, Kriemnių apyl., Rokiškio raj. gimė Mykolas Riomeris - teisininkas, visuomenės veikėjas. Mirė 1945 02 22 Vilniuje.

Gegužės 21 d. sukanka 60 metų, kai 1935 05 21 Radvilkiškio raj., gimė Alonzas Urbonas - žurnalistas, publicistas.

Gegužės 23 d. sukanka 80 metų, kai 1905 05 23 Barkiškių apyl., Obelių apyl., Rokiškio raj., gimė Napoleonas Indrašius - gydytojas neuropatologas, psichiatras, mokslininkas. Mirė 1984 12 03 Vilniuje.

BIRŽELIS

Birželio 4 d. sukanka 70 metų, kai 1925 06 04 Armonėje, Rokiškio raj. ir apyl. gimė Antanas Ražinskas - grodevininkas, mokslininkas.

Birželio 6 d. sukanka 65 metai, kai 1930 06 06 Pandėlyje, Rokiškio raj. gimė Vytautas Činauskas - poetas, tremtinis grįžimo fondo valdybos pirmininkas.

Birželio 21 d. sukanka 85 metai, kai 1910 06 21 Diliškiuose, Jūžintų apyl., Rokiškio raj., gimė Antanas Jasutinas - poetas, dramaturgas. Mirė 1971 02 06 Vilniuje.

Birželio 22 d. sukanka 115 metų, kai 1880 06 22 Kaudiškiniuose, Pandėlio apyl., Rokiškio raj., gimė Vladas Mironas - kunigas, visuomenės veikėjas, politikas. Mirė 1953 02 17 Vladimire.

LIEPA

Liepos 8 d. sukanka 70 metų, kai 1925 07 08 Vytėnuose, Kriemnių apyl., Rokiškio raj., gimė Genovaitė Nėnikienė - agronomė, mokslininkė, Lietuvos veterinarijos akademijos docentė. Mirė 1994 09 21 Kaune.

Liepos 29 d. sukanka 35 metai, kai 1960 07 29 Vilniuje - mirė Justinas Vincas - dailininkas tapytojas, dailėtyrininkas. Gimė jis 1886 06 29 Mataučiuose, Obelių apyl., Rokiškio raj.

Liepos 29 d. sukanka 75 metai, kai 1920 07 29 Liešiškiuose, Obelių apyl., Rokiškio raj., gimė Petras Likša - aktorius, režisierius.

RUGPJŪTIS

Rugpjūčio 4 d. sukanka 100 metų, kai mirė 1895 08 04 Stanislovas Plovskis - Rokiškio dvono gildyvis. 1863 m. sukūlio dalyvis.

Rugpjūčio 13 d. sukanka 50 metų, kai 1945 08 13 Panemūnuiose, Panemūnėlio apyl., Rokiškio raj., gimė Rimas Bičiūnas - dailininkas, tapytojas.

Rugpjūčio 15 d. sukanka 40 metų, kai 1955 08 15 Niždžiuose mirė Petras Kviatkovskis - dailininkas, tapytojas, architektas. Gimė 1909 01 10 Nankiniuose, Pandėlio apyl., Rokiškio raj.

Rugpjūčio 16 d. sukanka 105 metai, kai 1890 08 16 Vainekonių km., Biržų raj., gimė Kazimieras Jovaiša - muzikas, pedagogas, mokytojas Rokiškyje. Mirė 1983 m.

Rugpjūčio 21 d. sukanka 70 metų, kai 1925 08 21 Rokiškyje (Rusijoje) gimė Elena Naginskaitė - Vajėginė - pedagogė, literatė.

RUGSĖJIS

Rugšėio 6 d. sukanka 75 metai, kai 1920 09 06 Padušėlyje, Zarasų raj., gimė Paulius Sirvyš - poetas, dirbo Rokiškio rajoninio laikraščio redakcijoje ir Pandėlyje.

Rugšėio 12 d. sukanka 65 metai, kai 1930 09 12 Sėpeluose, Obelių apyl., Rokiškio raj., gimė Stefėja Čerškaitė - architektė.

Rugšėio 26 d. sukanka 65 metai, kai 1930 09 26 Guduliškyje, Kamajų apyl., Rokiškio raj., gimė Vytautas Vamagas - literatūrologas, profesorius, habilit. mokslų daktaras.

SPALIS

Spalio 11 d. sukanka 85 metai, kai 1910 10 11 Raišiuose, Juodupės apyl., Rokiškio raj., gimė Juozas Povilonis - prozininkas, vertėjas.

Spalio 25 d. sukanka 70 metų, kai 1925 10 25 Griekščiūnėse, Anykščių raj., mirė Liudvika Didžiulienė - žmogna - rašytoja, visuomenės veikėja. Gimė 1856 01 21 Robilione, Panemūnėlio apyl., Rokiškio raj.

Spalio 26 d. sukanka 85 metai, kai 1910 10 26 Jūžintuose, Rokiškio raj., gimė Stasė Lapasienė - Steponaitienė - dailininkė.

Spalio 29 d. sukanka 70 metų, kai 1925 10 29 Rokiškyje gimė Irina Jasinašaitė - dailininkė, Lietuvos muzipelnijos artistė.

LAPKRITIS

Lapkričio 1 d. sukanka 65 metai, kai 1930 11 01 Panemūnuiose, Rokiškio raj. ir apyl., gimė Vytautas Jankūnas - inžinierius architektas, Vilniaus technikos universiteto docentas. Mirė 1984 08 13 Kaune.

Lapkričio 4 d. sukanka 10 metų, kai 1985 11 04 Panemūnuiose, Rokiškio raj. ir apyl., gimė Vytautas Jankūnas - inžinierius architektas, Vilniaus technikos universiteto docentas. Mirė 1984 08 13 Kaune.

lapkričio 15 d. sukanka 95 metai, kai 1900 11 14 Tororiškių km., Kamajų apyl., Rokiškio raj., gimė Elena Kubiškinaitė-Garbačiauskienė - redaktorė, bibliotekininkė.

Lapkričio 16 d. sukanka 80 metų, kai 1915 11 16 Petrapiškyje (Rusijoje) gimė Elena Nakaite - Arbaciauskienė (Ašė Rōta) - iliustratorė (Ašė Rōta) - iliustratorė, baigė Rokiškio gimnaziją.

Lapkričio 16 d. sukanka 35 metai, kai 1960 11 16 Biržuose mirė Ignas Lapicinas - rašytojas. Gimė jis 1891 02 13 Antanaičiū apyl., Rokiškio raj.

GRUODIS

Gruodžio 1 d. sukanka 80 metų, kai 1915 12 01 Miraigėnuose, Rokiškio raj. ir apyl., gimė Balyš Mikānikas - skulptorius, pedagogas. Gyvena JAV.

Gruodžio 4 d. sukanka 105 metai, kai 1890 12 04 Kratiūnuose, Panevėžiuje apyl., Rokiškio raj., gimė Juozas Bičiūnas - dailininkas, pedagogas. Mirė 1955 05 17 Kaune.

Gruodžio 6 d. sukanka 90 metų, kai 1905 12 06 Šikšniuose, Rokiškio raj. ir apyl., gimė Stepas Vykintas (tikr. Povilavičius) - kritikas, vertėjas, publicistas. Mirė 1978 09 03 Tabor Farmoje (JAV).

Gruodžio 8 d. sukanka 50 metų, kai 1945 12 08 Rusijoje mirė Petras Ručekas - spaudos darbuotojas, knygnešybos istorikas. Gimė jis 1883 07 29 Baubiūnuose, Panemūnėlio apyl., Rokiškio raj.

Gruodžio 11 d. sukanka 65 metai, kai 1930 12 11 Pakrianių km., Obelių apyl., Rokiškio raj., gimė Vytautas Tavoras - Vilniaus universiteto Mokslineis bibliotekos sektorius vedėjas.

BELO

TIKSLIOS DATOS

Sukanka 100 metų, kai 1985 m. Bimbu km., Panemūnėlio apyl., Rokiškio raj., gimė Antanas Peldžiūnas - spaudos darbuotojas. Mirė 1968 08 13 Broktoje (JAV).

Sukanka 165 metai, kai 1830 m. gimė Reinoldas Tyzenhauzas, Rokiškio grafas.

Mirė 1880 m. liepos mėn.

Sukanka 265 metai, kai apie 1730 m. gimė Tadas Plakėvičius - religinės literatūros rengėjas, Jūžintų kunigas. Mirė po 1762 m.

BIBLIOTEKŲ JUBILIEJAI

Sukanka 30 metų, kai 1965 m. įsteigta Kaubių biblioteka.

Sukanka 40 metų, kai 1955 m. įsteigta Sėlynės biblioteka.

Sukanka 40 metų, kai 1955 m. įsteigta Laibgalių biblioteka.

Sukanka 40 metų, kai 1955 m. įsteigta Verksionių biblioteka (buvo Kryšiu).

Sukanka 50 metų, kai 1945 m. įsteigta Oniškio biblioteka.

KITOS DATOS

Sukanka 80 metų, kai 1915 m. Rokiškis tapo apskritys centru, 75 metai, kai 1920 m. buvo miesto savivaldybės teises. 45 metai, kai 1950 08 01 - Rokiškis tapo rajono centru.

Sukanka 50 metų, kai 1945 m. įkurtos pirmosios artelės "Virvė", "Batas" ir "Žvaigždė".

Sukanka 85 metai, kai 1910 m. įsteigta Rokiškio centrinė ligoninė.

Sukanka 75 metai, kai 1920 m. įsteigta Lauš pradinė mokykla.

Sukanka 80 metų, kai 1915 m. Rokiškyje įkurta pradinė mokykla.

Sukanka 80 metų, kai 1915 m. kurta Gediškių pradinė mokykla.

Sukanka 70 metų, kai 1925 m. pastatyta Lukišių šv. Jono Apaštalo bažnyčia.

Sukanka 85 metai, kai 1910 m. pastatyta Kazliškio šv. Margaretos Marijos bažnyčia.

Sukanka 195 metai, kai 1800 m. pastatyta Pielgėjų Raguoliūse šv. Mercurijaus Marijos bažnyčia.

Sukanka 360 metų, kai 1635 m. pastatyta Pamažų šv. Kazimiero bažnyčia Kamajuose.

Sukanka 395 metai, kai 1600 m. pastatyta pirmoji Jūžintuose šv. arkangelo Mykolo bažnyčia.

Sukanka 495 metai, kai 1500 m. pastatyta pirmoji šv. apaštalo evang. Mato bažnyčia Rokiškyje.